

НА КОМСОМОЛЬСЬКІЙ АЛЕЇ

До нас приходять гості. Простують територію комбінату, придивляються до квітників, клумб, алеї і дивуються.

— Ну і лінії тут у вас!.. Наче в якому ботанічному саду. Очевидно, маєте спеціальних людей для цього діла?..

Кожен наш активіст, який зустрічає гостей, звісно, задоволений. І відповідає, що цю красу на восьми гектарах території м'ясокомбінату виплекали всі наші робітники.

Зовсім недавно ми поставили собі за мету озеленити кожен куточок свого господарства. Заклали шкільку, побудували теплицю. Комсомольці принесли саджанці декоративних та фруктових дерев, кущі троянд та бузку. Молодий робітник, учень прикомбінатівського профтехучилища вийшов на неділеньку, регулярно працював в теплицях, біля клумб, алеї.

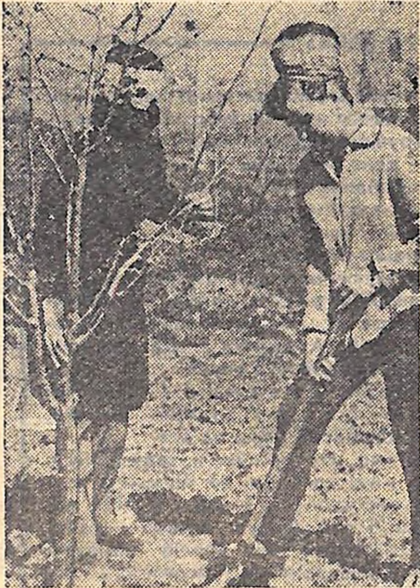
Минішньої весни — знову за діло. Нові кущі троянд, яблуні, клени з'явилися не лише на території м'ясокомбінату. Працю-

вали ми і на вулицях, що неподалік нашого господарства. Оце більше сотні ентузіастів впорядкували алеї, рихлили ґрунт квітників, посадили 50 саджанців горобини, 60 кущів троянд, побілили стовбури дерев, що з'явилися обабіч дороги в минулі роки. А потім взялися обладнувати бесідки, майструвати лавочки.

На алеї, яку ми назвали Комсомольською, буде найпринагідніше. Тут з'являться ще портрети кращих молодих робітників, які стануть переможцями змагання на честь ювілею Спілки.

В ці дні Олександра Смекалова, Марія Тищенко, Ганна Сичва, Тамара Кабакова, інші наші активісти продовжують працювати, вибираючи в красу той куточок землі, де вони працюють, вчаться.

А. АВРАМЕНКО,
заступник директора по навчальній частині профтехучилища, член комітету комсомолу Кіровоградського м'ясокомбінату.

Дівчата м'ясокомбінату вийшли на Комсомольську алею.

Фото В. Стасюка.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ НАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКSMУ

Рік видання IX. № 45 (901). ВІТРОК, 16 КВІТНЯ 1968 РОКУ. Ціна 2 коп.

РОСТИТИ РОЗУМНУ ЛЮДИНУ

НА ПІ ЗЛЮТІ МОЛОДИХ ВЧИТЕЛІВ

Вони приїхали на свій форум з різних куточків нашої області. Молоді, сповнені енергії освітяни зібралися в червонозорівському Палаці культури імені Жовтня, щоб послухати настанови старших товаришів, обмінятися досвідом. Тепло і щиро вітала молодих працівників освіти голова Кіровоградського обкому профспілки М. О. Матюшенко. Потім виступив завідувач обласним відділом народної освіти Д. Ю. Стельмухов. Він говорив про роль вчителя, про ті головні завдання, які стоять перед сьогодишньою школою.

Зворушливо і повчально звучали слова члена-кореспондента Академії педагогічних наук СРСР В. О. Сухомлинського. Досвідчений педагог розповів молодим колегам про свої перші кроки вчителювання, закликів їх рости розумну людину.

Від великої когорти молодих освітян виступила вчителька Сазонівської восьмирічної школи Кіровоградського району Наталка Скороход.

— Буває трудно, інколи навіть боязко, але ж як цікаво! — говорить Н. Скороход. — І за ті, нехай ще незначні перемоги, які мені вдалося одержати, я щиро вдячна своїм старшим товаришам...

В роботі обласного з'їзду молодих вчителів області взяла участь секретар обласного комітету комсомолу Світлана Кулагіна.

ВОНА з'явилась у фойє сільсько-го клубу. А остеронь:

— О, вже Катя Захаренко є. З інституту повернулася. З дипломом зоотехніки.

Пройшла в порожній зал. Зупинилась. Ненароком їй стало тривожно. Ще і ще звучали оті слова односельчан: «З інституту повернулася!». В них — радість, надія. Її, молодого спеціаліста, помітили, на неї чекали.

Наступного дня — зустрічі з тваринниками колгоспу, потім — ретельний аналіз їх господарської діяльності. І вже в блоні молодого зоотехніки з'явилися записи: «На фермі — багато старих корів. Є можливість створити стадо телиць. За два-три роки малопродуктивних тварин не стане.

...Влітку — спад надоїв молока. Негативно розпочати зонавання всіх працівників ферми...»

...Серед доярок — три випускниці середньої школи. А що, як допомогти їм підготуватися до вступу у вуз. З них гарні зоотехніки можуть бути.

...Зустрітись з механізаторами. Потрібна їм допомога в кормоцеху, в літніх таборах...»

Катерину цікавило, в яких умовах живуть тваринники, як вони відпочивають, у неї було діло до діяльності комсомольської організації.

Невдовзі про К. Захаренку заговорили не лише в артілі «Україна», а й в усьому Гайворонському районі. Вона стала комсомольським пропагандистом, внесла новизну в роботу комітету комсомолу, стала ініціатором створення хору доярок, вона — член агітбригади.

Нині Катерина Захаренко — мо-

ТИ — ПЕРШООДКРИВАЧ!

ПРИХАВ НА СЕЛО СПЕЦІАЛІСТ

лодій комуніст, авторитетна людина на селі.

Ще одна завидна біографія.

Після закінчення технікуму приїхала в колгосп «Шлях до комунізму» Добровеличківського району Надія Осетрова. Молодий агроном взялася за городництво. Колись в колгоспі плантації огірків, помідорів, інших овочів були розкидані в кількох місцях. Надія запропонувала відвести для городніх культур один земельний масив і там запровадити зрошення. До її голосу прислухались, і одразу прибуток від реалізованих овочів зростає. Позаторік на одному гектарі вродило лише 83 центнери городниці, а коли в минулому році над полем простягнулися веселки, на гектарі вродило 138 центнерів овочів. Прибуток від городництва зростає на 10 493 карбованці.

Не байдуже було Надії, що в колгоспників не озеленені, як слід, присадибні ділянки. Допомогла хліборобам уміло закласти садки, навчила їх вірно доглядати за фруктовими деревами, городними культурами.

Так поступили і молоді спеціалісти колгоспу «Батьківщина» Ульяновського району. Вони очолили загін комсомольців, які посадили в Синьках молодіжний парк, вони вирушили в похід за оновлення, окрасу села.

В Знамянському районі шану має Катерина Гуйван, агроном колгоспу «Росія». Вона ватажок сільської молоді, член райкому комсомолу. Юнаки та дівчата цього колгоспу перші на

Знамянщині підхопили почивання ініціатора ювілейного змагання — бригади Василя Моторного та молодих хліборобів Олександрівського району. Сьогодні Катерина Гуйван в полі. Вона поруч тракториста і сівальника. Ії хвилює, як посялять механізатори ячмінь, чи правильно використовують добрива...

Катерину Захаренку, Надію Осетрову, Катерину Гуйван шанують, їм допомагають, їм довіряють, від них і вимагають. Райкоми і комітети первинних комсомольських організацій повсякчас з ними в контакті. Вони, молоді спеціалісти, їх люди, їх активісти.

Тобі, друже, — тільки за двадцять. Ти тільки-но отримав диплом, приїхав в село. В твоїх руках важелі щедрих пшеничного лану. Зумій же, як годиться, натиснути на ті важелі, зумій стати на такий східець, щоб кожен захотів бути на такій висоті. У вузі ти дізнався про секрети колоска, горошини ґрунту. Одержав ти секреті іншим. В інституті ти був серед комсомольських активістів. Тож хай і в селі в тебе не спадає той запал неспокою і творчих шукань. Ти маєш бути всюди першоодкривачем. Бо ти — спеціаліст, сільський інтелігент. Ти — керманіч.

ДЕВ'ЯТА ОБЛАСНА

Вчора в м. Кіровограді відбулася IX обласна конференція товариства «Знання». Під дружні оплески присутніх обирається посеред президентів конференції в складі Політбюро ЦК КПРС. Учасники конференції заслухали та обговорили звіт правління обласної організації товариства «Знання» (доповідач — голова правління Ф. Г. ОВЧАРЕНКО) та звіт ревізійної комісії (доповідач — голова ревізійної комісії О. П. ШПАЧУК).

В обговоренні доповіді взяли участь голова правління Кіровоградської обласної організації товариства «Знання» Ф. Т. КРАЄВСЬКИЙ, заступник директора Кіровоградської сільськогосподарської дослідної станції М. Т. ФЕДОРОВСЬКИЙ, відповідальний секретар Ульяновської районної організації товариства Г. Ю. КОЗАК, голова бюро обласної науково-методичної ради Л. М. БРЕНЕР, секретар Новоміроградського райкому партії В. А. ТИТОВ, секретар обкому комсомолу Т. П. ЛАЩЕВСЬКА та інші.

Делегати конференції обрали новий склад правління та ревізійної комісії обласної організації товариства «Знання», делегатів на V з'їзд Всесоюзного товариства «Знання» і на VII з'їзд товариства «Знання» України.

В роботі конференції взяли участь і виступили з промовами секретар обкому КП України Н. П. СУХАРЄВСЬКА, заступник голови правління республіканського товариства «Знання» ректор Київського Інституту народного господарства О. С. КОРОЇД.

В роботі конференції взяли також участь завідувач відділом пропаганди і агітації обкому партії О. К. ПІСКУНОВ, заступник голови обласного комітету Д. С. СИВОЛАП.

* * *

Відбувся організаційний пленум. Головою правління обласної організації товариства «Знання» обрано Ф. Г. ОВЧАРЕНКА, відповідальним секретарем — М. І. СИЧЕНКА.

ВЕСНЯНІ ГОЛОСИ

ДЕНЬ ПОЕЗІЇ НА КІРОВОГРАДЩИНІ

В цей день в усіх куточках Кіровоградщини мчали свідокорилі Пегаси, подзенькуючи срібними підківками рим. Поетичні вруна тягнулися своїми ніжними листочками до всіх чутливих сердець шанувальників поезії.

13 квітня — день народження нашого земляка, пролетарського поета Дем'яна Бедного. Традиційний День поезії області...

Принішкли на своїх місцях юнаки і юнки. Заслухались весняні квіти, що зелені-рожевою райдугою облямали сцену. Свої ліричні вірші перед студентами Кіровоградського педагогічного інституту читає Любов Поправко. Потім переймають поетичну естафету члени обласної (Закінчення на 3-й стор.).

На фото: Виступ молодих поетів на площі імені Кірова. Свої поезії читає Віталій Ципін.

Фото О. Плужника.

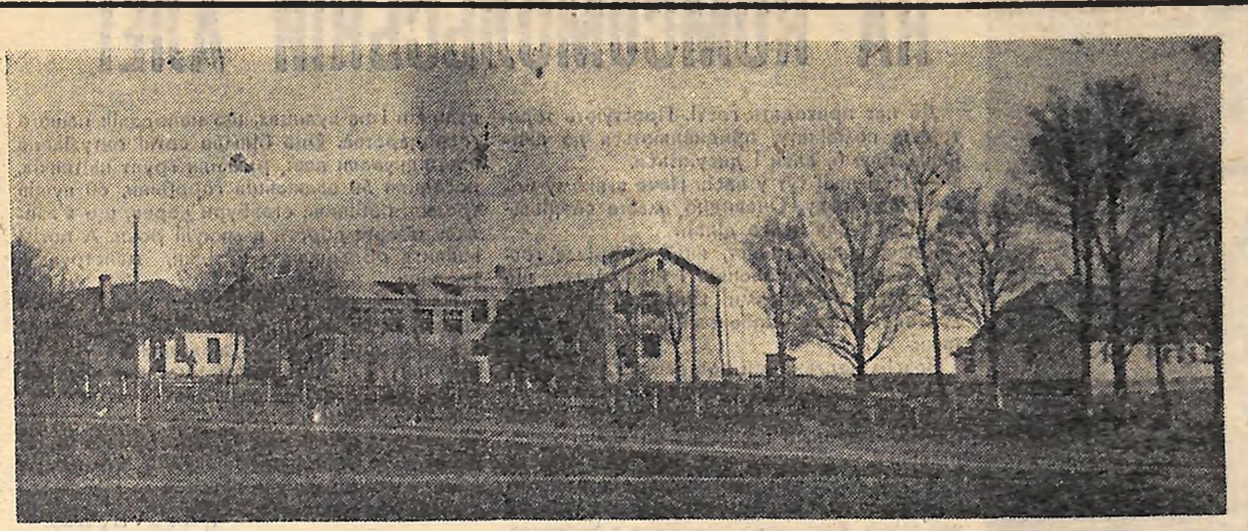
РЕАГУВАННЯ Є

В. Колісниченко, А. Солонченко, Н. Шевченко та інші молоді трудівники с. Димного Новоукраїнського району скаржились:

«У нас в колгоспі імені Ілліча побудували хороший клуб. На цю будову артіль затратила чималі кошти. А яка користь? Клуб відкритий лише тоді, коли демонструються кінофільми. Його відкриває кіномеханік. Завідуюча клубом Антоніна Андріященко з'являється в клуб, коли їй забажається, а, скажемо прямо, таке бажання в неї виникає рідко. Художньої самодіяльності в клубі немає, лекцій не чути.

Молодь пропонувала замінити завідувачку клубом, але на це не звернули уваги...»

Редакція газети попросила Новоукраїнський райком комсомолу допомогти молоді села Димного. Секретар райкому комсомолу В. Кресул повідомив редакцію, що т. Андріященко з посади зав. клубом звільнено. На цю посаду рекомендовано члена КПРС т. Плищенка. Робота в закладі налагоджується.

● ФОТОІНФОРМАЦІЯ

В селі Ленівці Маловисівського району закінчується будівництво нової восьмирічної школи.

Фото В. ФЕДОРОВА.

ПРОСИМО ПОДЯКУВАТИ

Біле плаття на випускний бал хотілося замовити в Кіровограді. Порадили зустрітись з закріпленою ательє № 5 Лідією Дробот.

Прийшов час останньої примірки. З якою увагою і любов'ю оглядала Ліда своє творіння, пригадалася, щоб було воно красивим і зручним. Мені так хочеться подякувати через газету цій молодій жінці за її благородну працю, за її руки чарівниці.

Марія НОВОСЕЛЬСЬКА.

Дорога редакція! Дозвольте через Вашу газету подякувати молодим жінкам і дівчатам

з Кіровоградського магазину «Оптика», зокрема, лікареві-окулісту Зінаїді Варнацькій, майстрам-оптикам Любові Нафак, Фані Сабірзювній та ін.

Іх чуйне ставлення до сля зворушило мене. Я думала, що це лише до мене, як до старої, вони виявили стільки уваги, але побувши деякий час в магазині, побачила, що так ставляться вони до кожного.

Н. КІЗЕРЯВА,
пенсіонерка.

м. Кіровоград.

ЧИТАЧ ПРОДОВЖУЄ РОЗМОВУ

„НАВІЩО ЛИШНІЙ КЛОПІТ?“

СЕРЕДНІЙ УЧЕнь —
СЕРЕДНІЙ СПЕЦІАЛІСТ —
СЕРЕДНІЙ ІНТЕРЕС У ЖИТТІ

У МИ ЛЮДЕЙ минулого століття захоплювала проблема «зайвої людини» — людини незвичайної, яка стояла вище основної маси, людини вольової, але суспільними умовами приреченої на бездіяльність, а тим самим — на моральну і духовну смерть. Суспільне оточення, спокій якого порушувала діяльна воля цих одиночок, протестувало, намагалось звести їх в свій всезгладжуючий ряд.

В наш радянський час для людини незвичайної, вольової, талановитої — простір безмежний. Тобто, для її творчої діяльності. Тільки твори, тільки дерзай. І, мені здається, це добре, що ми висуваємо, коли можна так сміливо сказати, проблему середнього інтересу в житті. Середнього спеціаліста, людини-ремісника. Ми хочемо скрізь і повсюдно людини-творця, людини-борця.

Але ж не тікати нам від дійсності. Обмежимо це питання рамками однієї професії — професії педагога.

Мені доводилось чути скарги вчителя на те, що «кадри підпирають», причому вчителя, який має вищу освіту. Такий спеціаліст боїться перевірки, боїться появи талановитого колеги.

...Грань затінення починається в інституті. Починається досить невинно.

Це нам не за програмою? Часу немає читати...

Ті, хто читає «не за програмою», часто викликають зневажливу усмішку, яка часом переростає в іду іронію, — коли «дивак» не встигає приготуватись до практичних занять, до семінару.

Буває, що студенти «надміру» стараються в навчанні, — не привчаючись ду-

мати, вчать статті критичної літератури майже напам'ять. «Визубрюють» розділи підручників. Відповідають на «відмінно» — доки не одержать запитання, яке вимагає відповіді в іншому плані. Тепер на них незручно дивитись — такий жалюгідний у них вигляд.

Скаржаться люди:

— Минули часи дон-Кіхотів, часи лицарства. Хіба раніше молодь так ставилась до дівчат, хіба дозволяли собі такі грубощі?.. А дівчата... Де ніжність, гордість кращої половини?

Корінь зла — у вихованні. І велику вагу має в його успіху інтелект вчителя, його вихованість, перш за все.

Можливо, хто про це й задумується, тільки, мені здається, не більшість студентів педінституту. Інакше — хіба дозволяли б собі багато юнаків і дівчат лайку (особливо цей спосіб передачі емоцій поширений у гуртожитку), невічливість по відношенню один до одного, часом — брехні, плітки (цей шлях інформування, на жаль, ще є).

Найстрашніше те, що такі не соромляться запозичити не лише слова, а й думки. Думки в них теж «загалнені».

То й не дивно, що в одній з шкіл зустріла такий випадок. Почав учень відповідати урок по-своєму, ново, а молодому вчителю це — ніж в серце.

— Що мудруєш? Для себе можеш читати, що хочеш, а на уроках відповідай так, як вимагає підручник...

Це вже, в якійсь мірі, злочин.

...Грань затінення починається в інституті. Адже початок був досить невинним: «Нащо воно мені, це ж не по програмі...»

Для чого думати, коли є підручник, для чого ризикувати — вводити нові методи викладання, експериментувати, коли методичної літератури більш, ніж достатньо? Навіть здібні іноді прагнуть бути «середніми» — так спокійніше.

А совість? Вона теж хоче бути «середньою» — їй теж так спокійніше. Вона виправдовується: «Не ти один такий. Та й нащо тобі лишній клопіт. Проживеш і так. Тихше їдеш, далі будеш...»

Ольга ГЛУЩЕНКО,
студентка третього курсу філологічного факультету Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

ВИГНАННЯ

„ЗЛОГО ДУХУ“

Розмірено бовкає важкий дзвін. Під високе склепіння проходять згорблені бабусі, сухими пучками кладучи хрести на груди.

Тамара Михайлівна закусила губу і зітхнула. Ось уже кілька хвилин вона стоїть на зупинці автобуса біля похмурої споруди з високим куполом. А поруч піднімаються по стертих східцях літні богемільці, несучи за собою довгі смиренні тіні. І раптом між ними майнула тендітна постать дівчини. Соромливо опускаючи вії, вона підтримувала під руку древню бабусю. По обличчю, навіть по тонкій фігурці було видно, як юнка ніяковіє. «А дівчина ж зовсім молоденька», — подумала Тамара Михайлівна. І їй стало боляче.

І ось уже згодом молода вчителька хімії кіровоградської школи № 3 Тамара Михайлівна Приліпченко відвідує лекції на факультеті атеїзму університету марксизму-ленінізму, що працює

при міській партії. Через кілька місяців Тамара Михайлівна має складати екзамен. Я певний, вона їх витримає успішно. Найсудовіший її екзаменатор — слухач, а вона вже кілька разів вдало перед ним звітувала.

...Ось зовсім недавно. Зал Кіровоградського Будинку культури був переповнений. Напередодні, кілька днів тому, афіші запрошували всіх бажаючих на лекцію, де йтиме мова про те, як хімія спростовує «чудеса божі».

Тамара Михайлівна на цей вечір прийшла із помічниками — своїми учнями. Лекція була схожа на ілюстровану бесіду про деякі «святі» перетворення.

Цікаво те, що лектор тримав тісний зв'язок із залом. В проведенні дослідів активну участь брали і слухачі. На них демонстрували «вигнання злого духу», «випряляли» тих, що їли м'ясо в «піст» і т. д.

Учні Віктор Овчаренко,

Анатолій Постолатій та Володимир Ткаченко із знанням справи допомагали своїй вчительці проводити дослід. Юні атеїсти розкрили «секрет» самозапалювання свічок.

Молодий лектор просто, дохідливо розповіла присутнім про «криваві», «срібні» та інші дощі. Пояснила деякі явища природи, які тлумачаться церковниками, як «кара божя».

...Весняні посмішки роздаровує сонце. Повітря п'янить дерева, квіти, людей. Нааїть церква і то зовсім по-земному задивляється загратованими вікнами на барвисту, шумливу вулицю.

Тамара Михайлівна поспішає. В молодого атеїста сьогодні багато справ. Після уроків вона з учнями буде оформляти стенд для атеїстичного вечора. А потім? Потім треба поспішати на лекцію до університету марксизму-ленінізму.

Дзвенить сріблясто. Ні, не церковний дзвін. Це промені видзвонюють у високому лазуровому небі. Іде весна. «Безбожно» весела, оптимістично світла.

П. ДМИТРЕНКО,
завідуючий Будинком атеїзму.

К. Маркс і Ф. Енгельс в доньках Й. Маркса.

„ЯКЩО ВСЯ ДУША В ОГНІ...“

До цього заняття члени молодіжного політичного клубу «Прометей» готувалися особливо старанно. На їх прохання працівники районної бібліотеки Р. О. Черна та О. А. Рибка підібрали потрібну літературу, підготували книжкову виставку.

І ось «Прометейці» зібрались в актовому залі школи.

Урочисто дзвенить дівочий голос:

— Карлу Марксу і Фрідріху Енгельсу, великим вождям пролетаріату, присвячуємо нашу конференцію «Марксові читання».

Хлопчачий басок підхоплює і веде далі:

— Вони першими підняли над світом бойовий прапор наукового комунізму, довели неминучість краху капіталізму і торжества комунізму...

І ось вже на сцені дві Тані —

Ільченко та Мартиненко. Вони розповідають про юність Маркса, про його кмітливість, працьовитість, про кришталеві стосунки Карла Маркса з Женні, майбутньою його дружиною.

Неля Задирака познайомила присутніх з літературним доробком Маркса, прочитала кілька його віршів. Особливо схвалював присутніх ось цей:

«Не могу я жить в покое,
Если вся душа в огне,
Не могу я жить без боя
И без бури в полусне...
Так давайте в многотрудный
И в далекий путь пойдём,
Чтоб не жить нам жизнью скудной
В прозябаньи пустом.
Под ярмом постыдной лени
Не влачить нам жалкий век.
В дерзновеньи и в стремленьи
Полновластен человек».

Юлія Ясненко розповіла про людяність, щирість вождя пролетаріату. Розкриваючи тему «Маркс і Гейне», Лариса Кожемячанка

прочитала німецькою мовою вірш поета «Сілезькі ткачі». Ніна Якименко цей же вірш прочитала українською. «Прометейці» Надія Шаловалова, Надія Ясковець, Лідія Мельницька, Юрій Пінковський, Віра Сидоренко, Володимир Слючко, Анастасій Дзеркаль, Валерій Захаров та інші розповіли про сім'ю Маркса, про його плідну дружбу з Фрідріхом Енгельсом.

Багато було молоді на занятті гуртка. Багато було і тих, хто вступив. Закінчилося заняття співом «Інтернаціоналу».

М. ЖИТНІЙ,
працівник районної газети.
С. Компанійська.

ПІДЛІТКОВІ— УВАГА

Відбулося чергове засідання обласної комісії у справах неповнолітніх. Про залучення Добровеличківською та Новоархангельською районними комісіями у справах неповнолітніх активу до роботи по попередженню правопорушень серед підлітків, надання йому постійної допомоги та здійснення контролю за його діяльністю звітували заступник голови Добровеличківської районної комісії М. Я. Пішоходько та голова Новоархангельської — А. О. Волошин.

Про роботу по закріпленню молодих робітників на Новоукраїнському цукрокомбінаті доповідал директор цукрокомбінату О. Є. Лукашенко та голова Новоукраїнської районної комісії В. Н. Юрченко.

В обговоренні стану роботи серед підлітків виступили інструктор обкому КП України А. Х. КРАСНОКУТСЬКИЙ, заступник голови обласного комітету Д. С. СИВОНА, завідувач обласним відділом народної освіти Д. Ю. СТЕЛЬМУХОВ та інші.

— Я ХОЧУ стати військовим. Батько мій теж був офіцером, але, — Віктор на хвилину замовк, — але його забрала війна. Він мене так і не встиг побачити, лише в останньому листі писав... Ось цей лист...

Дві людини схиляються над клаптиком паперу. Один з них ще зовсім юний, тільки готується зробити перший крок у самостійність, другий — вибілений свининою, людина, яка половину свого життя віддала армії.

Глибоко запала в душу Володимиру Петровичу Повійчуку ця розмова. Якось по-новому відчув, що він, пройшовши важким шляхом воєн від рядового до полковника, ще не все зробив, що його допомога потрібна оцим юнакам, які вибирають дороги в житті. Порадився із членами військово-наукового товариства, яке організоване при гарнізонному офіцерському клубі. Його підтримали.

І ось уже більше семи років існує університет молодого воїна.

Кожного місяця згідно розкладу на завіття збираються юнаки, які через рік чи два зодягнуть військову форму. Приходять і ті, кому ще рано служити в армії. Адже дуже цікаво — послухати розповідь старого більшовика, який зустрічався з В. І. Леніним або йшов у бій за легендарним Чапаєвим, почути від ветерана війни про партизанів Чорного лісу чи штурм рейхстагу.

При університеті організовано кілька секцій: військово-технічну, авіації та космонавтики, радіо-

електроніки, військово-історичну, партизанського руху та інші. Їх ведуть члени військово-наукового товариства, люди бувалі, досвідчені. Їм є чим поділитися з молоддю.

Велику роботу проводить голова цього товариства В. Повійчук. До нього часто звертаються юнаки з проханням розповісти про бойові шляхи-дороги. Кожну лекцію перед призвонниками він використовує для пропаганди військових знань. Кому, як не йому, збагаченому величезним досвідом армійського життя, познайомити молодь з важким, але почесним обов'язком — захищати рідну Батьківщину.

Чимало юнаків виявляють бажання навчатись у військових училищах. В. Повійчук схвалює вибір хлопців. При цьому зауважує, що служба в армії вимагає глибоких знань, відмінної фізичної підготовки. А тому треба готувати себе заздалегідь. Після кожного заняття залишаються юнаки, ще раз зважують все, ближче знайомляться з умовами прийому до військових училищ, а через кілька днів йдуть до військового комітату з проханням направити на навчання.

А потім надходять листи з подякою за допомогу у виборі вірного шляху. Валерій Лошаков, колишній слухач університету, активний радіоаматор-короткохвильовик обласного радіоклубу, зараз навчається в Харківській артилерійській радіотехнічній академії ім. Говорова. Ось що він пи-

ЗАВТРА ТИ-ВОІН

ше своїм учителям Є. С. Довненко та В. О. Большухіну: «Велике, щире спасибі вам, дорогі мої наставники, Ви допомогли мені вибрати спеціальність. Я завжди буду вдячний вам».

Десятки подібних листів одержує і військокомат. Пишуть воїни, пишуть командири частин, дякуючи за відмінну підготовку молоді до служби в армії.

На заняття секцій приходять воїни місцевого гарнізону. Розповідають про свої солдатські будні, згадують свої перші кроки в армії, радять, як краще підготувати себе до служби. Запрошують завітати до себе в частину. Призвонники і допризвонники уже не раз були у своїх ровесників, знайомились ближче з тим, що через кілька місяців авійде в їх життя. Захоплювались, відкривали для себе нове, дивувались.

Познайомились тоді кіровоградські юнаки із солдатським побутом. Черговий по підрозділу провів їх у казарму.

— А хороше у вас, красиво! Ніби тут живуть дівчата, — вихопилося у когось.

— А чим хлопчачі руки гірші? — в розмову втрутився сержант Короп. — Два роки тому я теж так думав. А тепер, — він посміхнувся, — і підлогу вимію не гірше від сестрички, і посуд, можно позмагатись з мамою у володінні голкою. Армія — це школа всього: і мужності, і життя теж.

Так, армія — це школа мужності. І перші уроки її юнаки одержують в університеті майбутнього воїна. Новий Закон «Про загальний військовий обов'язок» поставив вимоги перед дтсаафівськими і громадськими організаціями готувати молодь до служби в армії фізично і морально загартованою, яка б володіла певними технічними спеціальностями. Університет майбутнього воїна і є такою школою гарту молодих кіровоградців.

А. МОСКАЛЕНКО.

м. Кіровоград.

З СТУДЕНТСЬКОГО ЗОШИТА

Цвіт шумує,
Небо скресло,
Світ колишеться в теплі.
Пролетять студентські
весни,
Наче в небі журавлі.
Чи забудеш?
Не забуду...
Над Ігулою хмар політ...
Де ж то наша
Зустріч буде,
Добра, сонячна, як світ?!

Поліна СКРИПКА.

Беруться студенти Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування за організацію вечора відпочинку, диспуту чи просто концерту, готуються вирушити у мандрівку, то неодмінно кличуть першокурсницю Катерину СКОТАР. Знають: вона щось запропонує цікаве, оригінальне.

К. Скотар справді хорошиятій затишній, досвідченій групкомсорг.

Фото В. ЛОГВИНА.

ВЕСНЯНІ ГОЛОСИ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

ного літературного об'єднання Леонід Черодовий, Георгій Шевченко, Валерій Гончаренко. Тепліми оплесками нагородили слухачі Валентина Пивоварова.

А в цей час в кіровоградській середній школі № 4 виступали молоді поети Валерій Юр'єв, Георгій Щербина, Віталій Ципін та інші.

Схвилювано лунають рядки про Батьківщину, про комсомол, про весну. Відвідувачам кіровоградського книжкового магазину № 2 подарували свої перші поетичні проліски-твори члени молодіжної літературної студії «Свіац» Світлана Ярошевська, Рима Ланська та Лариса Черненко. Гуморист Борис Чамлай по-

знайомив присутніх із своїми новими «смішинками».

О 19 годині площа Кірова перетворилась на своєрідну поетичну трибуну. Сотні кіровоградців прийшли сюди на зустріч з місцевими поетами.

Віршем «Я з України, з Кіровограда» Валерій Юр'єв відкрив виступ літераторів на площі. Найбільший успіх випав на долю лауреата республіканського і всесоюзного фестивалів Петра Чорноморченка, який прочитав кілька гуморесок кіровоградських авторів.

День поезії. Він мав тисячні аудиторії. Адже кіровоградські поети виступили із своїми творами на сторінках «Кіровоградської правди» і «Молодого комунаря». Їхні голоси прозвучали в ефірі по обласному радіо. Телеглядачі мали змогу зустрітись з ними на голубих екранах телевізорів.

День поезії. В цей день кіровоградські літератори поспішали не на Парнас, а до людей в клуби, будинки культури, до книгарень. Свято гранослово святкувала вся наша орденоносна об-ласть.

ЯКА ж була радість, коли прийшов виклик із Москви! Пройдена перша, дуже ретельна медична комісія, після якої довелося повернутися на Північ. Остаточна відповідь довго не надходила. Валя відчувала, що я хвилююсь, але не здогадувалась про дійсну причину. Не треба було їй говорити, коли не було ще вирішено нічого. Адже я знав, що Валя че стане на шляху моїх планів і буде рада за мене. Ми вже звикли до того, що у нас одні мрії, одні прагнення.

Гарне свято — день народження. Мабуть, на тисячу людей є не більше одного дивака, який не відзначає таке свято. Мені ж напередодні двадцятип'ятиріччя надійшов рідкісний подарунок: виклик до Москви. Я зрозумів, що це означало.

ЕКСКАРСІЯ НА БОРТ «ВОСТОКА»

— Будемо знайомі: Титов.
— Мене звать Андріян...
— Гагарін, Юрій.

Перші зустрічі, перші знайомства. Всі ми з цікавістю придивлялись один до одного. Душевні, прості, звичайні хлопці.

Зразу додалось упевненості в силах.

Ми поселились під Москвою, в місці, яке зараз прийнято називати «Зоряне містечко». Невдовзі довелося упевнитися: треба буде немало трудитись і вчитись. І головне, попереду було не так вже й багато часу: вчені й конструктори практично закінчували всі необхідні приготування.

До польотів нас готували спеціалісти найрізноманітніших галузей знань. Ми вивчали основи ракетної і космічної техніки, конструкцію корабля, геофізику, астрономію, медицину. Крім теорії, багато часу йшло на фізичну підготовку.

Готувався й космічний корабель. Його я вперше побачив влітку 1960 року, за дев'ять місяців до старту. Майбутній «Восток» всім сподобався. Тоді ж ми взнали, що облонок корабля нагрівається при вході в щільні шари атмосфери до декількох тисяч градусів...

— Гагаріну добре — він ливарник, звик стояти біля розігрітих печей, — пожартував хтось із товаришів.

— Мабуть, декілька тисяч градусів багатенько й для Юри, — сказав інший.

— Яюсь не розплавимось!

Тут же ми знайомилися з тепловим захистом корабля. І, забігаючи наперед, скажу, що під час всіх наших польотів температура в кабіні була нормальною.

Я хочу розповісти про корабель. Звичайно, «Восток-1» відрізняється від подальших кораблів, але основні принципи ті ж. Космічний корабель складається з двох відсіків. Перший — «жилий». Це кабіна пілота з робо-

чою апаратурою. Другий відсік — з гальміною установкою, яка забезпечує посадку корабля.

Найбільший предмет у кабіні — крісло. В нього вмонтована катапульта, схожа з тими, що є на реактивних літаках. За командою крісло з людиною відділяється від корабля. Крім катапульти, в крісло вмонтована рятувальна шлюпка, запас провіанту, рація для зв'язку, аптечка.

В кабіні розміщені апарати й системи, що забезпечують нормальні умови життя й роботи космонавта: температуру повітря, вологість, вміст кисню і т. ін.

Ви знаєте, що ніяких непередбачених обставин при посадці радянських

Юрій ГАГАРІН,
льотчик-космонавт СРСР,
Герой Радянського Союзу

БАЧУ ЗЕМЛЮ

космонавтів не сталось. Всі приземлились у заданому районі. Надзвичайна точність розрахунків супроводжувала нас у всьому від старту до посадки.

Безвідмовно працювали всі прилади. Про один припад в розповіді вам докладніше. Він схожий на глобус, звичайний глобус, такий, як той, який є в кожній школі! Під час польоту цей глобус обертається. І в будь-яку секунду ми могли точно визначити, над якою точкою Землі знаходиться корабель. Керування кораблем настільки удосконалене, що воно викликало в нас, космонавтів, щире почуття захоплення вченими й конструкторами.

Як ви знаєте, в космос корабель виводиться багатоступінчастою ракетою. Як тільки «Восток» досягає заданої висоти, він відокремлюється від ракети-носія і продовжує політ самостійно. Швидкість — близько восьми кілометрів на секунду.

Радянські ракети не мають собі рівних за потужністю, надійністю і точністю роботи. Ракета, яка вивела на орбіту «Восток», мала загальну потужність дивуку в близько 20.000.000 кілських сил.

СТО ВІСІМ ХВИЛИН

Тепер це вже стало традицією: перед від'їздом на космодром космонавти йдуть на Красну площу, до Кремля, до Мавзолею Володимира Ілліча Леніна.

(Далі буде).

Продовження. Початок в газеті за 11 і 13 квітня.

Хроніка Змагань

ДРУГИЙ ТУР

Футболісти другої групи класу «А» провели другий тур змагань. Хоч в ньому було забито лише 15 голів (на три менше, ніж у першому), все ж кількість нічийних результатів зменшилась з п'яти до трьох. Нулі залишилися на табло після зустрічей між «Авангардом» і «Текстильником», «Таврією» і «Ростсельмашем» та «Локомотивом» і «Суднобудівником».

Ще по два очки, як і в першому турі, записали в свій актив команди з Запоріжжя, Дніпропетровська і Краснодару. Вони перемогли з однаковим рахунком (1:0) відповідно футболістів Липецька, Ярославля і Саратова.

В інших матчах команд другої підгрупи були зафіксовані такі результати: СКЧФ — «Металіст» — 0:2, «Динамо» — «Труд» — 3:1, «Спартак» (Нальчик) — «Металург» (Куйбишев) — 2:1 і «Дніпро» (Кременчук) — «Спартак» (Рязань) — 3:0.

Кіровоградська «Зірка» в цьому турі була вихідною. Сьогодні — третій тур. Наші земляки грають у Миколаєві із «Суднобудівником».

ПОЄДИНКИ «БУРЕВІСНИКА»

В Кіровограді відбулась зональна першість «Буревісника» з баскетболу серед чоловіків, в якій взяли участь команди Дніпропетровська, Сум, Луганська і наші земляки. Кіровоградці вийшли переможцями в цих змаганнях.

Кілька днів спортивний зал міста Знамянки був місцем поєдинків волейболістів цього товариства, які виборювали золоту першість. На волейбольних майданчиках зустрічались чоловічі команди шести областей. Кіровоградські студенти зайняли четверте місце.

В. САВЧЕНКО,
голова обрани СДСТ
«Буревісник».

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ВІВТОРОК, 16 квітня. Перша програма. 10.30 — Телефільм «Ім'я Судмаліс». (Кіровоград). 11.00 — Художній фільм «Гусарська балада». (Кіровоград). 18.05 — Для школярів. Розповіді про образотворче мистецтво. (М). 18.30 — Вікторина «1000 парад». Другий тур. (К). 19.15 — «Два листи до Маркса». (Кіровоград). 19.30 — Першість СРСР з футболу. «Спартак» (М). — «Динамо» (М). В перерві та після закінчення програма «Час». (М). 21.30 — Програма промислової редакції. (Кіровоград). 22.05 — Художній фільм «Гусарська балада». (Кіровоград).

СЕРЕДА, 17 квітня. Перша програма. 11.00 — Художній фільм «Сказання про землю сибірську». (Кіровоград). 17.50 — Кіровоградські вісті. 18.05 — Оголошення. (Кіровоград). 18.10 — Телефільм. (Кіровоград). 18.30 — Першість СРСР з футболу: «Динамо» (К). — «Шахтар» (Донецьк). 20.45 — Програма «Час». (М). 21.15 — І. Нечуй-Левицький — «Кайдашева сім'я». Телеспектакль. Перша серія. (Донецьк). 22.00 — Розповіді про героїзм. Виступ письменника С. Смирнова. (М). 22.30 — Концерт. (К).

Друга програма. 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — Художній фільм. (К). 19.00 — Художній фільм «Сказання про землю сибірську». (Кіровоград).

ЧЕТВЕР, 18 квітня. Перша програма. 17.30 — До 50-річчя КП України. «Побратим». (Донецьк). 18.00 — Для школярів. «Сто витівок диох друзів». (М). 18.30 — Телевісті. (К). 19.00 — «Ленін і Україна». «Всенародна любов». (Харків). 19.20 — Естрадиний концерт. (Кіровоград). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — І. Нечуй-Левицький — «Кайдашева сім'я». Друга серія. Телеспектакль. (Донецьк). 22.00 — Вікторина доброго вечора. Третій тур. (К). 22.30 — Радянським пожежникам 30 років. (К).

Друга програма. 10.05 — Телевісті. (М). 10.15 — Першість СРСР з футболу: «Динамо» (К). — «Шахтар» (Донецьк). Відеозапис. 11.00 — «Мандат». Художній фільм. (М). 12.25 — Телевісті. (К). 19.20 — Третя художня лотерея. (К). 19.25 — «Колі в ефірі» («ОС», Одеса). 19.55 — «Дзвени, бандуро». (Львів).

ЛЮДИНА по своїй природі — художник. Вона так або інакше намагається вносити в своє життя красу, яка вводить її в світ прекрасного. В цьому відношенні спортивна гімнастика володіє невичерпними можливостями. Гімнастика, як і будь-який вид спорту, вимагає від виконавця виразності і композиції рухів, пластичності, гнучкості. Навчитись висловлювати через рухи почуття, думки і поєднувати їх з музикою — праця нелегка. Це приходить не одразу.

Наталія Ярова займається гімнастикою з десяти років. Ще годі вона віділялась серед своїх ровесників високим зростом, якого соромилась. Азбука гімнастики давалась їй нелегко. Та перший її тренер майстер спорту Т. Долженко побачила в дівчині велике бажання і настирливість. Результати поліпшувались повільно. Особливо тяжко давались дівчині вправи на різновисокі бруси. Але невдачі ніби підбужували її, допомагали виховувати характер, міцність, волю. Незабаром Наталка помітила, що її рухи стали більш впевненими, точнішими.

Через рік вона виконала розрядні вимоги юного спортсмена, а ще через рік оволоділа програмою третього розряду для дорослих. Тоді ж Наталка стала призером на змаганнях школярів міста. В 1965 році Н. Ярова виконала норматив першого спортивного розряду, а влітку наступного року виступала на першості України серед школярів за програмою кандидатів у майстри. Тепер її тренером був М. Гасман. В тому ж році на матчевій зустрічі у Вінниці юнка вперше ви-

ЗНАЙОМТЕСЬ: МАЙСТРИ

НЕ ОСТАННЄ СЛОВО

конала норму кандидата в майстри спорту.

Згодом Наталка поступає на факультет фізвиховання Кіровоградського педагогічного інституту і починає працювати над програмою майстрів. На IV ювілейній Спартакіаді УРСР Н. Ярова вперше виступає за цією програмою. Дебют виявився вдалим. Через деякий час вона в Києві виконує норму майстра спорту, набравши 72,2 бала. Згідно положення цього мало для присвоєння звання майстра. Треба двічі виступити на великих змаганнях і набрати відповідну кількість балів. І ось на змаганнях центральної ради ДСТ «Авангард» Наталка Ярова займає перше місце з кількістю балів, які перевищують рубіж майстра.

Це ще не останнє слово Наталі. Любителі спортивної гімнастики ще не раз будуть захоплюватись зрілими, емоційними виступами молодої спортсменки. Запорожцю цьому — кропітка, наполеглива праця.

В. СЕРГЄЄВ.

м. Кіровоград.

СУПЕРНИКИ «ЗІРКИ»

ЯК СПРАВИ, СТАРІ ЗНАЙОМІ?

У шанувальників футболу зараз гаряча пора. Вони йшли на поля їх улюбленці, пролунали суддівські свистки — розпочалися матчі чергового чемпіонату країни серед майстрів класу «А». «Зірка» втретє вступила у боротьбу в цьому класі. Як відомо, кількість колективів другої ліги знову збільшилась, таким чином і склад її підгрупи децю змінився. Поруч з відомими кіровоградцями виступають і новачки класу «А», і колективи, які грали в інших підгрупах.

По-перше, що нового у наших «старих знайомих»?

«Металург» (Запоріжжя)

За результатами минулого сезону — це фаворит № 1 підгрупи. Справді, запорізькі футболісти ще ніколи не виступали так вдало, як торік. Команда лише на очко відстала від переможців підгрупи — СКА (Київ), продемонструвавши цікавий, технічний футбол, встановивши своєрідний рекорд — 14 перемог підряд! Якщо не трапляться несподіванок, «Металург» і в нинішньому сезоні буде серед фаворитів. Справа в тому, що команда повністю зберегла свій бойовий склад, лише Ю. Розенко закін-

чив виступи і кілька гравців-дублерів призначено до лав Радянської Армії. Серед новачків воротар О. Прохоров з міського «Динамо», півзахисник В. Саїрин із СКА (Одеса), нападочий В. Вовк з «Авангарду» (Тернопіль) — всі досить досвідчені гравці. Є й талановиті молоді — В. Петик, Е. Школовий, О. Сиденко, С. Коломійць, В. Малаховський, О. Чучко — гравці дубля. Очолює «Металург» як і торік, майстер спорту С. Коршунов.

«Суднобудівник» (Миколаїв)

З 15 місяць в 1966 році миколаївські футболісти перейшли на 12 місце в 1967 р. Далісь ознаки докорінні зміни в підготовці і комплектуванні команди. Спеціалісти футболу пам'ятають, що в 1966 р. «Суднобудівник» жартома називали «Зіркою солонянка», адже в команді, яка тоді дебютувала в класі «А», було лише 3 гравці з Миколаєва, інші з Москви, Києва, Ленінграда, Харкова, Бєлгороду, Львова, Кадітвіки, Тули, Кишиніва, Горького. Старший тренер — засл. майстер спорту В. Шеховцев, А. Попов, С. Попов, І. Петров, В. Селеський, Е. Дерев'ягі.

«Шинник» (Ярославль)

11 місце в 1967 р. — не зовсім почесне для цього досить сильного за своїм складом і досвідченого колективу. «Шинник» нині прагне поліпшити свої показники. Очолюють колектив тренери, прізвища яких не потребують зайвих коментарів: начальник — майстер спорту В. Івакін, старший тренер — засл. майстер спорту М. Дементьєв, тренер — засл. майстер спорту І. Нетто. До «Шинника» прийшло солідне поповнення воротарів В. Поляков з «Локомотива» (М), В. Абаєв із «Спартак» (М), захисники В. Саїн (повернувся із «Зеніта»), півзахисник В. Давидов із «Локомотива» (М), нападочий Ф. Фалін із «Спартак» (М). Залишили команду А. Морозов, О. Ігнат'єв.

«Металіст» (Харків)

Багато розмов точиться нині навколо колективу харків'ян. «Металіст» в останні роки посідав місце в середині турнірної таблиці. Ось і торік він опинився на 9 місці, проте вже наприкінці сезону «Металіст» почав проводити матчі на кращому рівні. Нині команда посилилась за рахунок нових досвідчених гравців. Із ЦСКА перейшли А. Панов, В. Поляков, Р. Юшак, Із СКА (Одеса) повернувся нападочий Я. Немировський, із «Суднобудівника» — захис-

ник І. Матвієнко, з «Динамо» (М) перейшов захисник О. Матвієнко, з Куйбишева — Е. Гецько, з «Торпедо» (Х) перейшов О. Мартинюк. Як показали контрольні матчі, новачки склали непоганий ансамбль з провідними гравцями минулого сезону, такими, як О. Спиченко, В. Гуцько, Е. Панфілов, О. Кафаджі, І. Панин, М. Каштанов та інші. Старший тренер — майстер спорту В. Каневський, працює вже третій рік.

НА ГОВЕРЛІВІ

До Львова нещодавно повернулися учасники масового сходження «Говерляна-68». Назву йому дала гора Говерла — найвища в радянських Карпатах. Протягом кількох годин покорителі Говерли побували в трьох порох року. Покорителі висот — понад п'ятсот юнаків і дівчат, робітники, інженери автобусного заводу, заводу кінескопів та інших підприємств Львова, а також Дрогобича, Стрия, Нестерова.

«Говерляна-68» була присвячена 50-річчю Ленінського комсомолу.

На фото: учасники сходження на шляху до вершини.
Фото Ю. ШАПОВАЛОВА.
(Фотохроніка РАТАУ).

РАПІРА ВАСИЛЯ ЛИТВИНЕНКА

В Одесі відбувся турнір найсильніших фехтувальників країни, об'єднаних в ДСТ «Спартак». Наш земляк майстер спорту Василь Литвиненко вийшов переможцем в поєдинках на рапірах, про що засвідчує диплом першого ступеня, виданий центральною радою товариства.

С. АЛЕКСАНДРОВ.

КАЛЕНДАР ІГОР

КЛАС «Б», ПЕРША ЗОНА, ПЕРШЕ КОЛО

КВІТЕНЬ

18 — «Колос» — «Поділля», «Енергія» — «Трубіш», «Шахтар» (Нов.) — «Ніструл», «Шахтар» (Ч.) — «Дунаєць», «Торпедо» — «Дністер», «Буковина» — «Шахтар» (Ол.). Будиндустрія — «Прогрес», «Динамо» — «Прометей», «Верховина» — «Горніть», «При-

лад» — «Авангард», «Спартак» — «Нафтовик». 22 — «Трубіш» — «Колос», «Шахтар» (Нов.) — «Дністер», «Шахтар» (Ч.) — «Ніструл», «Торпедо» — «Дунаєць», «Буковина» — «Прометей», «Будиндустрія» — «Шахтар» (Ол.). «Динамо» — «Прогрес», «Верховина» — «Авангард», «Прилад» — «Нафтовик», «Спар-

так» — «Горніть», «Поділля» — «Енергія». 27 — «Шахтар» (Ч.) — «Торпедо», «Нафтовик» — «Трубіш», «Горніть» — «Колос», «Авангард» — «Енергія», «Прогрес» — «Верховина», «Прометей» — «Прилад», «Шахтар» (Ол.) — «Спартак», «Дунаєць» — «Буковина», «Дністер» — «Будиндустрія», «Ніструл» — «Динамо», «Поділля» — «Шахтар» (Нов.).

Адреса: ТЕЛЕФОН

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: редактора — 2-45-00, відповідального секретаря — 2-45-35, відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.